

O medicíně budoucnosti s MUDr. Viktorem Fikerem

Svět se mění, a tak se objevují i „lidé nové doby“, kteří překračují dosavadní dogmata a vydávají se na cestu zcela nových možností. Patří k nim i plastický chirurg MUDr. Viktor Fiker, který se rozhodl nabízet lidem místo operací jiné účinné postupy včetně technologií budoucnosti. Navzdory složitostem současné doby si proto troufám tvrdit, že se opravdu blýská na lepší časy.

▼ Jak jste se dostal k oboru plastické chirurgie?

Naprosto nečekaně a pořád mě ta historka baví. Rozhodoval jsem se mezi právnickou fakultou a technikou, protože mám rád auta a vůbec jakékoliv opravování. Kamarádka si ale jednou na společném výletě na kole rozbila koleno a jízvu jí museli opravovat na plastice. Od té doby mi říkala, že bych měl jít dělat plastiku. Já se tomu jen smál, že se bojím injekcí a krve, že je to nesmysl. Jednoho dne jsem se ale zamyslel, že medicína se hodí už kvůli dětem (lepší své dítě zachránit, než se jako právník soudit) a začala mě fascinovat mikrochirurgie, která je součástí té plastické. To splňovalo moji touhu po jemné manuální práci.

Proto jsem šel rovnou na 3. lékařskou fakultu UK v Praze, která měla plastiku nejlepší. Ve třetáku už jsem trávil veškerý volný čas na italských klinikách, později i v Čechách a Německu. Tehdy jsem platil dědečkovi hypotéku na byt a nemohl jsem si dovolit nastoupit jako lékař v Čechách, podepsal jsem tedy smlouvu s německou klinikou ještě před dokončením posledních zkoušek. Tam jsem pracoval do roku 2019, především na rekonstrukční a popáleninové chirurgii a chirurgii ruky. Když měly děti nastoupit do školy, vrátili jsme se s rodinou do Čech a já nastoupil do týmu Perfect Clinic.

▼ Splnil tento obor vaše očekávání?

V zásadě ano. Všechno беру jako cestu plnou překvapení a improvizace. Abych v Čechách nedělal jen estetiku, uzavřel jsem smlouvy se zdravotními pojišťovnami a věnoval se chirurgii ruky alespoň ambulantně. Po stovkách odoperovaných karpálních tunelů a tzv. skákavých prstů, kdy se prst zasekává a při natažení „vystřelí“, jsem dospěl k názoru, že tyto operace nebudou do budoucna vůbec potřeba. Operace je

čistě symptomatická a mně se podařilo díky vibrotaktilní technologii odstranit příčinu, což postupně vysvětlím.

U skákavých prstů bývá postupně postiženo i všech deset prstů na ruku, což je skvělý byznys, protože to je deset operací u jednoho člověka. Nejspíš jde ale o autoimunitní problém, který by se měl řešit primárně. Při standardních operacích karpálů a skákavých prstů se vlastně jenom udělá více prostoru pro zánět. V místě je otok, který utlačuje šlachy či nerv. Operací se ovšem jen protne vaz, aby se tlak pod ním snížil, a samotný zánětlivý proces se vůbec neřeší. Takových „procitnutí“ jsem měl v chirurgii více, a to není pro současný systém žádoucí. Letos, tj. v roce 2025, jsem se tedy rozhodl přestat operovat úplně. Nechci zahodit příležitost odbourávat stará dogmata a posunout myšlení ve zdravotnictví na jinou úroveň. Akutní medicínu nijak nepochybňuji, ale zdravotnictví budoucnosti by nemělo být založeno na diktátu farmaprůmyslu a zisku z operací.

▼ Také jste byl specialistou na chirurgické řešení lipedému. Co bychom o tomto zdravotním problému měli vědět?

Lipedém je chronické progresivní onemocnění, vyskytující se prakticky výhradně u žen. Dochází u něj k nárůstu patologické tukové tkáně v oblasti dolních končetin a často i paží. Je spojené s bolestmi a nereaguje na diety, ani na sport. Jde o bolestivý vnitřní tlak, při sportu až o křečovitě bolesti. Kůže je přecitlivělá na dotek a častěji se vyskytují spontánní modřiny. Během dne přibývají otoky, které ale na rozdíl od lymfedému nepostihují nártu. Tyto ženy jsou závislé na pravidelné lymfodrenáži a kompresním prádle, aby v běžném životě vůbec mohly fungovat.

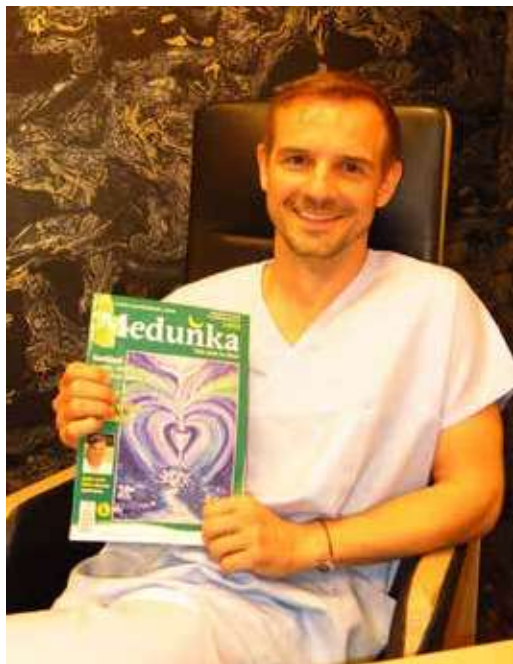
Neustále slyší jen to, že mají méně jíst a více se hýbat. Poznal jsem jich už spoustu a mohu říci, že neznám svědomitější pacientky. Opravdu dělají, co mohou. Zajímavé je, že žádná z nich nesnesla alkohol, protože obtíže okamžitě zhoršuje. Tento fakt někdy používám k odlišení skutečného lipedému od „obyčejné“ obezity.

V sousedním Německu se odhaduje, že lipedémem jsou postiženy čtyři miliony žen, a celosvětově jejich počet přibývá. Za jedinou efektivní terapii se v současnosti považuje velkoobjemová několikafázová liposukce, což se stalo mou doménou. Chtěl jsem těmto dívkám a ženám pomoci, takže ostatní operace šly stranou. Když jsem si ale uvědomil, že se z toho stává opět velký „kšeft“ a staví se nové kliniky, bylo mi jasné, že to není správná cesta.

Příčina lipedému zatím není úplně jasná a faktorů je vícero. Roli hraje především genetika a hormony, ale za mě jde o psychosomatickou, civilizační chorobu, a tak by se k ní také mělo přistupovat. V moderní vědě dnes začínáme odhalovat potenciál epigenetiky, což je velmi pozitivní. Úzce totiž souvisí s našimi mentálními vzorci, které se musíme naučit efektivně měnit (o tom mluví např. Dr. Joe Dispenza). Postupně jsem se tak dostal k celostní medicíně a psychosomatice. V každé nemoci dnes vidím příležitost k sebereflexi a „probuzení“. Pokud je budeme řešit rizikovými operacemi a symptomatickou farmakologickou léčbou, nikam zdraví společnosti neposuneme.

▼ Jak jinak lze tedy těmto dívkám a ženám pomoci?

V počátečních stádiích to na postavě ještě není tak vidět, ale dolní končetiny už otékají a bolí. Zde má možná ještě smysl s operací vyčkat, jestli nepijde nějaký nový objev v léčbě, protože operace

■ Náš časopis pana doktora velmi zaujal.

je v tomto případě pořád velmi riziková. Kromě komprese a lymfodrenáže se mi přitom opět osvědčila vibrotaktilní technologie – konkrétně ke zmírnění bolesti a otoků, a to i v pokročilejších stádiích. K tomu se ještě dostaneme.

Od druhého stádia, tedy již viditelného zvětšení objemu stehen, v zásadě od operace neodrazuji, protože jim zatím nemám co jiného a stejně efektivního nabídnout. Vzal jsem si ale na sebe závazek dokázat, že to jde i jinak než operací. Proto nechávám dále operovat kolegy, ale sám svůj čas věnuji zkoumání alternativních postupů.

Kromě změny toho, co do sebe vpravujeme, vkládám velké naděje i do netradiční psychoterapie. Oproti operaci totiž přitom jako bonus navíc dojde i k velkému posunu v celkové kvalitě života, tedy nejen k odstranění somatických obtíží. Důležité je vystoupit z role oběti a aktivně na sobě pracovat, a to ve všech aspektech života. Tím člověk získá potřebný nadhled. Pomoci může například i zážitek astrálního cestování. Přijetím a pochopením jiného než hmotného rozměru života se lze z role oběti dostat snadněji.

▼ Co máte nyní v plánu?

Jakmile dám dohromady schéma komplexní a v dnešní době snadno aplikovatelné terapie, chtěl bych začít s měsíčními „iniciačními“ pobyty u nás na klinice v Lužických horách, Resort Hvozd. Půjde o klasickou konzervativní léčbu s fyzioterapeuty, fytotherapeuty, psychoterapeuty a lékaři, ovšem se spirituálním přesahem.

Spiritualita v každodenním životě

▼ Co přesně míníte spirituálním aspektem, který zmiňujete?

Jde o pochopení a připuštění ještě jiných vlivů než jen biochemických a fyzikálních, ačkoliv je současná věda ještě neuznává. Setkal jsem se například se situací, kdy jedna žena měla obrovský problém se svléknout i před vlastním manželem. Žádné trauma si neuvědomovala. Během regresní terapie se jí ale vybavil zážitek z podstoupené operace, kdy ležela na operačním stole a lékaři o ní mluvili naprosto odporně. O „vytěsnění“ operovaných během narkózy už nemám žádné pochybnosti, mnoho žen mi vyprávělo i o astrálním cestování během operace. Ty, které ale po probuzení vše zapomenou, jsou ohroženy nejvíce, protože pracovat lze s těmi traumaty, která si uvědomujeme. Traumata, která si nedokážeme vybavit, leží v podvědomí hluboko a mají na nás mnohem větší vliv. Tuhle zákonitost často zmiňuje Carl Gustav Jung ve své hlubinné psychologii.

Na základě podobných zkušeností jsem se začal zajímat také o psychodelika, včetně ketaminu, který se používá experimentálně například při léčbě těžkých depresí. Pokud je možné způsobit při narkóze duševní trauma, mělo by to jít i naopak – tedy nahrát do podvědomí pozitivní informace. Na tom je vlastně založená hypnotherapie, kterou považuji za velmi užitečnou. Co mě ovšem mrzí na „psychedeliky asistované terapii“, je to, že ji provádějí naši přední psychiatři, kteří ale ještě stále hledají vědomí v mozku. Vlastně tedy vůbec netuší, kam své pacienty pomoci těchto látek „vystřelují“. Vědomí opravdu v mozku nevzniklo a ani s ním neumírá. Nebojím se to říkat nahlas, i když si tím získávám hodně odpůrců.

Celý život jsem byl trochu jiný. Svým pohledem jsem pořád někde vyčouhal, řešil „zbytečné“ detaily a okolí to těžce neslo. Zajímaly mě otázky typu „jak je možné, že při resuscitaci se na sebe lidé koukají z výšky a pak vám řeknou, co se přesně dělo v sanitě nebo na operačním sále?“ Teď už jsem na všechny podobné otázky odpověď dostal a konečně mám klid na duši. Nejde o tom však mluvit s každým, přestože existují dostatečné důkazy. Lidem to totiž bere pevnou půdu pod nohama a vyvolává to v nich strach a odpor. Stejně je to u odborné veřejnosti, i když ta je ještě konzervativnější. Kvantovou fyziku sice jako obor

každý uznává, ale její výsledky jsou bohužel klasickou vědou nadále ignorovány. Propojuje totiž spirituální svět s tím hmotným, a to už se „do krámu nehodí“.

▼ Odstup od matrixu ve 3D můžeme získat i pouhým pohledem z výšky třeba na horách, a to je dostupné úplně pro každého...

Ano, je to takový pocit svobody, kdy se na svět díváme jako na divadlo a tlak okolí rázem mizí. Pokud se mi v hlavě motá příliš myšlenek, nebo nějakou nedokázu opustit, představím si proto, že se na sebe koukám zezadu nebo seshora jako na cizího člověka, a v ten moment se tomu, jak je můj mozek přehlcený zbytečnými starostmi, sám divím. Pak se vrátím zpátky do hlavy a přeberu nad sebou plnou kontrolu, již bez nepotřebných myšlenek. Myšlenky nás totiž opravdu doslova napadají, a proto je dobré naučit se je třídit a neprospěšné prostě pustit. To opět málokdo rád uslyší a pochopí, ale myšlenky neprodukuje náš mozek, pouze je filtruje a přiřazuje jim význam či emoce podle našeho vnitřního nastavení. A to se dá změnit. Důležitější než se snažit změnit realitu kolem sebe, je změnit naše filtry vnímání. Pak zjistíme, že vlastně každý žijeme v úplně jiném světě. Každý živočich také vnímá svět úplně jinak.

▼ Kdy medicína připustí, že při vzniku nemoci a stejně tak i v jejich léčení hrají roli i další mocné vlivy, takže to není jen o hmotě a biochemii...

Tradiční čínská medicína to naštěstí nikdy nezapomněla. Teď se to ale začíná měnit i u nás. V nejbližší době dojde k výraznému posunu, nicméně starý systém bude ještě dlouho bojovat proti „fantasmagoriím“, za které považuje například energetické léčení. Klasická medicína si zakládá na studiích, které ovšem hodnotí pouze míru symptomů nemoci. Západní „léčba“ vlastně jen přesouvá problém v narušené rovnováze jinam, ale opravdovou příčinu odhalit neumí, natož ji léčit.

Já už svým holistickým přístupem do stávajícího zdravotnického systému nezapadám. Proto jsem z něj dobrovolně „vystoupil“, abych přispěl k rychlejší změně.

▼ Jaký je mechanismus přímého vlivu všudypřítomného stresu na naše zdraví?

Stres je dnes chronický a hlavně skrytý. Způsobují ho již naše myšlenky,

aniž si to uvědomujeme – pouhé otevření pracovního mailu může vyvolat stresovou reakci. Nechci se vyjadřovat ke vzniku civilizačních chorob, jako je vysoký tlak, cukrovka, ateroskleróza atp. Pro mě je překvapivý a zásadní vliv na pH vnitřního prostředí, protože tělo se stresem „okyseluje“. V nemalé míře se na tom podílí i voda, kterou pijeme, a prozánětlivá strava. Perlivou a kóhoutkovou vodu jsem přestal úplně pít a smysluplnost mého rozhodnutí mi potvrdila i moje dcera, která se svých obtíží zbavila díky pramenité vodě z lesa. Nic jiného už pít nechce. Syčená a upravovaná voda je pro tělo velká zátěž, protože pro udržení optimálního pH v krvi pak potřebuje příliš energie.

V mém oboru je pH důležité v souvislosti s chováním červených krvinek v cévách. V kyselejších prostředí dojde u červených krvinek k přesunu iontů na membráně a ke snížení jejich negativního povrchového náboje. Krvinky se pak navzájem méně odpuzují a shlukují se, což je příčinou mikrotrombotizace jemných cév a následných otoků po úrazech či operacích. Roli zde hrají samozřejmě i krevní bílkoviny, jejichž vazebná schopnost se rovněž mění, ale do takové hloubky nyní zacházet nechci. Zásadním objevem je pro mě chování krvinek již pět minut po aplikaci náplasti Defend představující již zmíněnou vibrotaktilní technologii. Ruku v ruce s optimalizací pH se červené krvinky od sebe oddělí a v plicích se díky tomu lépe okyslíčí. Do tkání, které už nejsou utlačované otokem, přichází více kyslíku a odplavuje se více škodlivých metabolitů. Výsledkem je výrazně lepší hojení. Za normální pH se považuje rozmezí 7,35–7,45. Rozdíl, které popisují, se týká ovšem již „okna“ mezi hodnotami 7,38–7,42.

▼ Co podle vás představuje zdravý životní styl? Zatím se za něj vydává především ovlivnění vnějších faktorů našeho života, ale ve skutečnosti je to mnohem obširnější záležitost...

Nejdůležitější je klid v hlavě – ideálně pravidelná meditace, fyzický pohyb, kontakt s přírodou a především sebeláska. Tu si ovšem nesmíme plést s egoistickým sebevědomím, které je bohužel velmi rozšířené a škodlivé.

Musíme si přiznat, že dnes už téměř nejsme schopni nikde získat zcela zdravou stravu a zdravé pití. Úžasné však je, že i s tím si náš organismus dokáže poradit, pokud mu věříme a dáváme mu lásku. Všichni jsme intoxikováni životním prostředím, ale tělo

je přizpůsobivé a objevují se prostředky, které intoxikaci dokážou zvrátit. Dosud opakovaná dogmata se časem rozpustí a my sami převezmeme kontrolu nad svým zdravím. Změnou životního stylu přestaneme bránit organismu v tom, aby projevil svůj samoléčebný potenciál. Ač to lékaři a farmaceutický průmysl neradi slyší, jinudy cesta nevede a vývoj tímto směrem se už nedá zastavit.

O medicíně budoucnosti a ženské krásy

▼ Můžete nám o nové, vibrotaktilní technologii říct něco více a vysvětlit, v čem spočívá?

Rád. Sám jsem jí na začátku pohrdal stejně jako většina lékařů. Všem novým věcem dávám ale šanci, a tak jsem ji začal testovat. Přestože nejde o lékařský prostředek a náplasti, které jsou nosičem vibrotaktilní technologie, neobsahují žádnou účinnou látku, výsledky byly naprosto fascinující. Dnes už vím zcela jistě, že nejde o placebo, nicméně i kdyby o něj šlo, byl by to jen důkaz samoléčebné schopnosti organismu. Lidem je nakonec jedno, jestli v náplasti něco bylo, hlavně když se jim uleví. A ještě k tomu rychle, bez léků a jiné chemie, což je ideální především pro děti a těhotné ženy.

V podstatě jde původně o wellness produkt pro zlepšení celkové pohody, regenerace, spánku, sportovního výkonu, imunity a podobně, ale to není nic pro mě. Díky „náhodám“ jsem ale postupně začal objevovat další, dosud nepopsané účinky, které už byly využitelné v lékařské praxi. Nejříve při vyvrknutých kotnících, pooperačních bolestech, migrénách a ekzémech. Pak se ale ukázalo i to, že pooperační stavby neprovázejí otoky, alergici jsou bez alergií, astma a ekzémy se zvládají bez kortikoidů. Pacienti s CHOPN (chronická plicní obstrukční choroba) fungují bez kyslíku, skákavé prsty a karpální tunely se nemusejí operovat a spousta dalšího. Došlo mi, že je zkrátka všechno trochu jinak, než to známe ze školy, a že to již nelze přehlížet.

Jak to přesně funguje? Na náplastech jsou vytištěné specifické mechanické neuromodulační kódy. Po nalepení začnou senzory v kůži přenášet signál nervovými drahami do mozku, kde následně dojde k harmonizaci autonomního nervového systému v příslušné oblasti. Výsledkem je správně řízený organismus. Současné životní prostředí a skrytý stres totiž způsobují nerovnováhu v řízení fyziologických

procesů, a proto se objevují autoimunitní nemoci, alergie, ekzémy atd. Ukazuje se však, že nervový systém je možné harmonizovat během několika minut. Dalším překvapením byl fakt, že se mozek od náplasti „učí“, takže není třeba lepit je trvale. Dnes mě zajímá především dlouhodobost efektu.

Tyto jednoduché náplasti vyvinul Jay Dhaliwal, který po mnoho let hledal cestu, jak pomoci své matce s roztroušenou sklerózou. Sám je programátor, ale ve spojení s neurology a nejnovějšími poznatky z oblasti neurosenzoryky dosáhl svého cíle. Paletu dostupných náplasti považuji za vedlejší produkt jeho třináctiletého výzkumu.

▼ Jde tedy o podporu vnitřní inteligence těla?

Přesně tak a není divu, že se tahle technologie rychle šíří po celém světě. Je to cesta zpět k přírodě, přestože jde o moderní výrobek západního světa. Pro mě je to první vlaštovka v nové éře, která udává další směr. Věřím, že takových objevů bude stále více a brzy se stanou standardem. Co mě na náplastech však těší ze všeho nejvíce, je to, že si lidé uvědomí, co dokážou sami, jelikož v náplasti není žádná působící látka. Znamená to, že to tedy musí jít i bez ní. Rozhodl jsem se jít proti proudu a založil jsem společnost VibroCare™ Medical, jejímž hlavním cílem je seznamovat s technologií lékařskou veřejnost a zdravotníky.

▼ Mnohé medicínské obory včetně neurologie se dnes převratně vyvíjejí. Co ještě nevíme o lidském mozku?

Někdy mám pocit, že o mozku nevíme skoro nic. Například díky magnetické encefalografii se ale i moderní medicína začíná pravě podstatě trochu přibližovat. Nejvíce by nám asi řekl Nikola Tesla, kterého pro všechny jeho vynálezy opravdu obdivuji. Mimo jiné svými citlivými přístroji dokázal měřit přítomnost vědomí i po smrti. My zatím vidíme mozek jen jako biologický počítač nebo spíš hardware. Software ale nikdy nepoznáme, dokud medicínu nepropojíme s kvantovou fyzikou. Až v medicíně přestane být velkým tabu telepatie či telekineze, pak teprve můžeme tvrdit, že mozek doopravdy známe.

Jakmile začneme brát tyhle věci vážně, můžeme začít opravdu léčit. Do té doby bychom se alespoň měli více inspirovat východní medicínou, kde byli lékaři placeni za to, že lidé zůstávali zdraví. To je skutečná prevence, protože když byli nemocní, platit jim přestali. Také Albert Einstein říkal, že problém je třeba řešit

na vyšší úrovni, než na které „vznikl“. Jinak řečeno, když je příčina na energetické či jemnomotné úrovni, západní medicína pouze tlumí symptomy a snaží se předcházet jejich zhoršení. Řeší tedy pouze somatické obtíže, které si dokáže tělo vyléčit samo, pokud odstraníme příčinu.

„Nemocí“ se nám tělo snaží ukázat, že někde máme problém, ale jelikož běžně nedokážeme vnímat jiné úrovně než materiální, objevují se fyzické potíže. Do diskomfortu či bolesti nás organismus dostává jen proto, abychom se zastavili, začali na sobě pracovat a „probudili se“. Někdo by mohl také říci, že jde o plán duše, kdy si před inkarnací naplánujeme určité trauma, které se později projeví právě v podobě nemoci. Když tyhle věci pochopíme, můžeme se opravdu vyléčit.

▼ **Náš rozhovor vychází ve vydání věnovaném ženám, a tak bych se vás také ráda zeptala na to, co podle vás činí ženu krásnou a přitažlivou pro druhé pohledy? Ženy si velmi často nevěří...**

Na ženách mě vždycky fascinovalo „božství“ a čistá láska v jejich očích. Dnešní doba je hodně zaměřená na zevnějšek, a tak ženy někdy zapomínají, že nejdůležitější je jejich vnitřní krása. Když neodpovídají ideálu na instagramu, cítí se často méněcenné a o pozornost bojují především snahou o fyzickou dokonalost. Žádný plastický chirurg je ale šťastnými neudělá, pouze uchlácholí jejich ego. Opravdové štěstí vychází zevnitř. Rád pozoruji ženy, které zdaleka neodpovídají fyzickým ideálům, ale přesto doslova září a o žádné operaci ani neuvažují. To je opravdu krásný paradox. Také je dokázáno, že stárnutí můžeme zpomalit vnitřním nastavením a myšlenkami, dokonce tak lze i omládnout. Potvrzuje to i vibrotaktilní technologie. Přes nervové dráhy vám udělá v hlavě „pořádek“, takže vrásky, ekzémy i akné mizí a pleť začne doslova zářit. Mnohé dámy se ze strachu z vrásek výplněmi a botoxem připraví o mimiku, což je největší průšvih, protože se z nich stanou masky bez duše. Věřte, že vaše mimika a radost v očích vám dají více krásy než všechny naše zákroky. Úsměv očima od srdce je podle mě úplný základ ženské krásy a atraktivity.

▼ **Co pro vás znamená slovní spojení „probudit se“, které používáte?**

Když půjdu do extrému, znamená to pochopit a přijmout fakt, že naše vědomí tu bylo již před narozením a bude tu i po fyzické smrti. Že celý náš život na Zemi je jako škola, kde se učíme obstat ve

zkouškách a sbírat zkušenosti. Stejně zkoušky budou přicházet znovu a znovu, dokud si neuvědomíme, že je to jen zkouška, která má vždy nějaké správné řešení. Nic není za trest a s tím by mělo přijít uvědomění, že naše oddělenost je pouhá iluze. Že všechno živé a klidné i neživé je propojeno a je to součástí jednoho univerzálního vědomí. Hodně to všechno zjednodušuji, protože už tak to bude pro většinu lidí příliš. Každé jednotlivé vědomí si můžeme představit jako vysílání na určité frekvenci a tělo jako přijímač. Krásný příklad pro ilustraci je, že když se vezmou buňky z vašeho těla a odvezou se 100 km daleko, stále reagují na impulzy těla, které zůstane na původním místě. Je to kvantová fyzika v praxi, která ukazuje, že ve skutečnosti jsme energií nezávislou na časoprostoru. Celý 3D svět je jakýsi hologram a dokonalá virtuální realita. Proto funguje čtení myšlenek, extraokulární vidění i astrální cestování, kdy můžeme být kdykoliv a kdekoliv ve zlomku vteřiny atd. I díky těmto fenoménům můžeme pochopit, že nejsme jen fyzickým tělem, ale že fyzické tělo je prostředek, který jsme se naučili ovládat, abychom si v našem případě vyzkoušeli 3D svět a s pomocí těla mohli dojít k důležitým zkušenostem.

My jsme ale po narození záměrně zapomněli, kdo opravdu jsme. Naučili jsme se sami sebe vnímat jen jako tělo, které se narodilo a jednou zase zemře. Když celý život strávím v autě, budu přesvědčený, že já jsem to auto, a budu dbát o jeho zevnějšek a funkčnost. Uvnitř bude tma, takže si už ani neuvědomím, že v něm někdo sedí. To je stejné, jako když se ztotožňujeme

se svým tělem. Když se auto rozbije, můžeme ho nechat opravit, nebo ho opustíme a později si najdeme jiné, a to už by byl ekvivalent reinkarnace. Když si ale uvědomíte, že můžete z auta kdykoliv vystoupit a zase do něj nastoupit zpátky, zjistíte, že je všechno trochu jinak. Nejlépe by vám to vysvětlili ti, kteří praktikují astrální cestování.

▼ **Nejzásadnější je, že jakmile člověk pochopí a procítí nové paradigma, začne se pak automaticky i jinak chovat – více láskyplně, je schopen pomoci druhému člověku, nemůže ubližovat lidem ani přírodě atd....**

... a dokonce najednou mizí i psychické poruchy a psychosomatické choroby, jichž je většina. A ano, kdo třeba jednou dočasně opustí tělo při astrálním cestování, získá nadhled, přestane řešit malichernosti, a především už nedokáže nikomu vědomě ublížit. Bylo by to, jako by ubližoval sám sobě. Ke stejnému výsledku vede i zážitek tzv. klinické smrti, meditační praxe atd.

▼ **Jak tedy vidíte nejbližší budoucnost medicíny?**

Někteří lékaři půjdou novou cestou, zatímco jiní budou zastávat dosavadní přístup a farmaceutický průmysl bude bojovat o zachování stávající situace do poslední chvíle. Nemám nic proti lékům, ale vadí mi, že je to už jen byznys. Zájem lidí a jejich zdraví už dávno není na prvním místě. Změna však už probíhá, a to především u „obyčejných“ lidí, kteří systémem prokoukli a zbavili se strachu, v němž jsme všichni záměrně udržováni. Už si prostě nenechají diktovat vůbec nic. ♦

Věra Keilová

▼ inzerce ▼

VibroCare Medical

Vaše tělo je silnější, než si myslíte!

Dejte mu šanci projeviti svůj vlastní **samoléčebný potenciál!**

Bez léků a chemie – čistou harmonizací autonomního nervového systému.

Přidejte se a pomozte bourat zastaralá **dogmata o lidském zdraví.**

Vyzkoušejte na vlastní kůži a sdílejte s námi svou **zkušenost.**

Posuňme společně hranice medicíny o krok dál!